Samael Aun Weor
ÎNTREBĂRI KABALA
Lumea Kabalei

Î: *Cartea „Tarot şi Kabală” explică faptul că în Ain Soph Aur se află Primul Cosmos, Protocosmosul, şi că acesta este format din numeroşi Sori Spirituali; adaugă de asemenea că orice Sistem Solar este guvernat de unul din aceşti Sori Spirituali. Aceasta înseamnă că Soarele Spiritual care guvernează un Sistem Solar este o parte din Ain Soph Aur şi că există doar un singur mare Sacru Soare Absolut, cu cele trei regiuni ale sale?*

R: Trebuie să clarificăm mai multe lucruri din această întrebare. Este sigur că soarele nostru fizic, ca toţi sorii, are la nivel tetradimensional un Soare Spiritual (la nivel simbolic). Soarele Spiritual al acestui sistem solar unit cu toţi ceilalţi Sori Spirituali din acest Univers formează Ain Soph Aur. Stabilind aceste baze, avem atunci în primul rând soarele fizic şi în al doilea rând Soarele Spiritual de care depinde acest soare fizic şi care face parte din Ain Soph Aur. Există un Sacru Absolut dincolo de asta? Nu, fiindcă acel Soare Spiritual care se ascunde dincolo de soarele fizic care ne iluminează, pentru noi, în interiorul sistemului nostru solar, este Sacrul nostru Soare Absolut.

În concluzie, în ziua în care cineva se Auto-realizează, de exemplu, abandonează sistemul solar fizic, pătrunde în Soarele Spiritual al acestui sistem solar, care ar fi al Unsprezecelea Aeon al Kabalei: Ain Soph Aur, şi rămâne stabilit în acea regiune, cea mai exterioară a Sacrului Soare Absolut. Dacă vrea să meargă mai încolo, intră în Ain Soph, unde nu mai există Sori Spirituali ci alte lucruri şi dacă se va elibera total se duce până în Ain.

Î: *Toate esenţele care au ieşit într-o zi din Sacrul Soare Absolut, în acest moment în care ne aflăm, am trecut în vreun moment prin diferitele regnuri evolutive ale naturii, sau este posibil ca primul nostru suflu de viaţă să fi fost direct ca oameni?*

R: Ei bine, Gnoza spune că în zorii unei Maha-manvantare ca a noastră, de exemplu, unii Oameni care deja erau Oameni, din punct de vedere esoteric vorbind, care au părăsit Maha-manvantara trecută deja ca Oameni, nu a fost necesar să ajungă în lumea noastră şi să treacă prin regnurile mineral, vegetal şi animal, nu. Când a existat deja disponibilitatea pentru ca fiinţa umană să aibă corp fizic, au intrat direct să facă parte din scenariul acestei lumi, ca Oameni.

Acesta este chiar cazul unor Maeştri veritabili. Ei s-au încorporat într-un corp uman fără să fi trebuit să treacă prin stările minerală, vegetală şi animală, când a existat Arcadia în vremurile Rasei Protoplasmatice.

Ei au ajuns direct chiar la forma fizică ce era pregătită pentru Oameni. Milioanele de esenţe, care veneau după Ei, aceia da, au trebuit să aştepte perioade mai târzii pentru a atinge starea umană, deoarece mai întâi şi-au

început ascensiunea prin regnurile mineral, vegetal şi animal.

Î: *Este posibil ca o esenţă să fi ieşit din sânul Sacrului Soare Absolut în aurora creaţiei şi alta mai târziu, de exemplu, în timpul Lemuriei?*

R: Da, da este posibil, pentru că totul depinde de voinţa Monadei acelei esenţe sau de Fiinţa Reală Interioară profundă al acelei esenţe: să o trimită la începutul Maha-manvantarei sau s-o trimită mai târziu.

Întocmai cum ne explică Gnoza că deşi chiar acum ne aflăm într-o Kali-Yuga, într-o Maha-manvantara, am putea să evadăm din a Cincea Rasă în care ne aflăm, trecând o serie de probe în lumile superioare, relaţionate cu elementele, transcendând afecte şi ataşamente, şi să evadăm temporar, inclusiv până în Spaţiul Abstract Absolut, până în Ain Soph Aur, şi să aşteptăm să se termine această Kali-Yuga şi ca Pământul să treacă prin transformarea care se apropie o dată cu ***Hercolubus***[1], şi să aşteptăm inclusiv să apară deja mult mai târziu viitoarea a Şasea Mare Rasă; în acelaşi fel am putea, prin voinţa Fiinţei, să venim de asemenea mai târziu. Adică, aşa cum putem să facem această evadare fără a aştepta să se termine Kali-Yuga, la fel am putea face contrariul, să venim în creaţie la începutul Maha-manvantarei sau mai târziu.

Î: *Trebuie să înţelegem atunci că, în afara acestor excepţii, valul general de viaţă a ieşit din sânul Sacrului Soare Absolut în acelaşi moment şi că prin urmare planetele noastre vecine trăiesc o perioadă asemănătoare cu a noastră?*

R: Ei bine, în această întrebare trebuie să clarificăm mai multe lucruri. În primul rând trebuie să ştim că fiecare lume are, am spune, propria sa Alaya şi Pralaya sa, adică, Maha-manvantara sa şi Noaptea sa Cosmică. Faptul că noi ne aflăm acum în a Cincea Rasă nu înseamnă că şi Marte este de asemenea, pentru că fiecare planetă îşi trăieşte propriul său destin, propriul său deziderat cosmic; nu este obligatoriu ca toate să trăiască aceleaşi procese.

Să se-nţeleagă, în plus, faptul că viaţa a ieşit într-un moment determinat din Sacrul Soare Absolut în Sistemul Solar, nu înseamnă că cele şapte lumi erau deja create. Să ne amintim că Maeştrii originali au fost martori la răsăritul Pământului, celelalte lumi erau deja create şi Pământul încă nu. Şi Ei au contribuit la crearea Pământului; şi au venit pe Pământ fiind deja Fiinţe Reale, diverşi Logoşi (Marţieni, Venusieni, etc.).

În final, trebuie să adăugăm la toate acestea faptul că durata unei Rase depinde de Karma acelei Rase. Sunt karme ce fac mai îndelungată o Kali-Yuga, sunt karme care o fac mai puţin îndelungată. Sunt situaţii în care o rasă trebuie să trăiască mai multe experienţe decât altele...

Î: *Atunci, de exemplu, toate datele care se dau cu privire la durata fiecărei Rase, a Maha-manvantarei, etc., şi care sunt extrase din cele mai străvechi tradiţii orientale, nu au fundament?*

R: Ba da au, desigur că au, dar trebuie aplicate la lumea noastră; nu neapărat altora. Există, în schimb, un număr total, exact, de palpitări

[1] Planeta ipotetică care, conform doctrinei gnostice, va provoca sfârşitul prezentei civilizaţii umane.

planetare, pentru toate lumile. Se menţionează în *„Căsătoria perfectă”* că viaţa oricărei planete este de 2.700 de milioane de palpitări, şi că fiecare dintre ele durează 27.000 de ani. Astfel şi lumile au o inimă atomică ce are acest număr de palpitări sau bătăi. Când acestea se termină, acea lume se restrânge, se transformă să zicem în energie care urcă prin dimensiunile superioare până când, în cele din urmă, se reintegrează în Spaţiul Abstract Absolut ca germen a ceea ce a fost. Aici, în lumea fizică, va rămâne coaja, cadavrul, aşa cum avem aici Luna, care a fost o lume vie în Maha-manvantara trecută.

Î: *Se explică în „Tarot şi Kabală” că Ain Soph particular, Steaua din care a ieşit Monada noastră, când se dobândeşte Auto-Realizarea se transformă în Ain Soph Paranishpanna, un Atom Supra-divin în Sacrul Soare Absolut în care se găsesc atomii sămânţă ai tuturor Corpurilor Solare care s-au creat, Esenţa, Principiile Spirituale, Legile şi cele Trei Forţe Primare. Aceasta pare să indice că pe durata marii Pralaya, un Individ Auto-realizat trăieşte în Ain Soph, nu-i aşa?*

R: Aceasta este corect. Orice individ care încarnează, după cei Trei Munţi, Kether-ul, Adi-Buddha cognoscibil, pătrunde apoi în Ain Soph şi se reconciliază cu Adi-Buddha incognoscibil, cu Agnosthos Theos. Dacă pe lângă aceasta elimină Benzile Teleooginoore pe planetele Purgatoriu, va fi o Monadă complet Auto-realizată capabilă să pătrundă deja în Aeonul 13, în locul cel mai ascuns al Sacrului Soare Absolut, în fericirea fără margini.

Î: *Dar de asemenea spune Gnoza că Ain Soph particular, fără Auto-Realizare, nu posedă atomii sămânţă ai Corpurilor Solare, este un atom simplu, doar cu cele Trei Forţe Primare. În consecinţă se pare că aceasta indică faptul că şi Fiinţele fără Auto-Realizarea Intimă sălăşluiesc în Ain Soph. Ce părere aveţi?*

R: Conform Gnozei, când Esenţa a irosit cele 3.000 de cicluri care i se acordă pentru a se Auto-realiza, când după toate aceste oportunităţi nu obţine Auto-Realizarea, Kether-ul său o absoarbe deopotrivă şi se cufundă în acea regiune a Ain Soph-ului pentru a se integra apoi cu Adi-Buddha incognoscibil, cu Ain Soph particular. Acel Ain Soph particular fără Măiestrie, rămâne, incredibil, dar aşa este, în acea regiune intermediară a Absolutului, la fel ca şi Monadele care au dobândit Auto-Realizarea. Adi-Buddha incognoscibili fără Măiestrie, şi ceilalţi Adi-Buddha incognoscibili care au reuşit să-şi Auto-realizeze propriul Kether, propria esenţă şi toate părţile Fiinţei, trăiesc cu toţii în Ain Soph, însă, asta da, în mod foarte diferit: Monadele eşuate le văd pe cele care au obţinut Auto-Realizarea aşa cum furnicile îi văd pe oameni, şi anume, ca pe nişte fiinţe enigmatice, stranii, teribil de divine; şi nu numai aceasta, ci în plus le venerează şi le servesc cu infinită umilinţă.

Acele Monade fără Măiestrie se bucură totuşi de o fericire permanentă, deoarece esenţa lor a cunoscut ororile abisului de 3.000 de ori şi aceasta, prin urmare, este foarte dureros. Ca recompensă pentru atâtea suferinţe, acea Monadă, acel Adi-Buddha incognoscibil rămâne acolo în Ain Soph bucurându-se pentru toată eternitatea, în mod veşnic, de fericirea Absolutului.

Puteţi verifica ceea ce spunem, când veţi citi în *„Cei Trei Munţi”* unul din capitolele care se vorbeşte despre destinul ce le aşteaptă pe Monadele care nu-şi stimulează niciodată esenţa să se Auto-realizeze. Gnoza dă mărturie despre aceasta pentru că mulţi oameni au experimentat-o în Nirvikalpa-Samadhi al lor.

Î: *Gnoza îl califică drept «Sarajru» pe acela care deja a bătut şi a intrat în Ain 13, şi-l dă drept exemplu pe Iisus din Nazaret. Aceasta înseamnă că cineva precum Iisus poate să se afle în locul cel mai ascuns al Inmanifestatului Absolut şi în acelaşi timp să se afle în oricare din dimensiunile Universului manifestat?*

R: Da, cazul lui Iisus este un exemplu destul de evident al acestui lucru. Gnoza explică faptul că un individ sacru Auto-realizat în mod absolut precum Iisus Hristosul, poate să-şi câştige dreptul de a se integra deja în Ain, adică, în nonexistenţă, să se integreze acolo unde pe Dumnezeu nici măcar nu-l mai putem conceptualiza, deoarece este ceva care scapă absolut intelectului, şi cu toate acestea să renunţe la acest drept. Aceasta este ceea ce a făcut Iisus; Iisus are un mare merit şi este posibil să mai fie şi alţi indivizi sacri ca şi Iisus care, câştigându-şi dreptul de a se integra în Ain, în locul cel mai ascuns al Absolutului, să continue să trăiască aici cu noi din iubire pentru umanitate. Acesta este meritul lui Iisus.

Î: *Adi-Buddha Incognoscibil al acestor fiinţe Auto-realizate se află în Ain?*

R: Nu, pentru că în Ain trebuie să pătrundă Fiinţa în totalitatea sa, trebuie să intre Adi-Buddha Incognoscibil integrat cu Adi-Buddha Cognoscibil. Ceea ce poate cineva ca Iisus, dacă doreşte, este să se conecteze cu acea regiune, să spunem în mod telepatic, când vrea, pentru că el deţine cheia pentru a intra acolo atunci când doreşte.

Î: *Este posibil ca o Monadă Auto-realizată intim să intre în Ain şi apoi, mult mai târziu, să iasă voluntar sau involuntar din sânul locului cel mai ascuns al Sacrului Soare Absolut?*

R: Foarte interesantă întrebarea. Doctrina gnostică ne explică foarte clar că pentru a intra într-o zi în Ain, în ceea ce se numeşte Eternul Tată Cosmic Comun, Seitatea incognoscibilă, Acela care nu are nume, Acela care nu are limite şi nici margini unde se află să zicem explicaţia cea mai profundă a ceea ce este Dumnezeu, cineva poate intra doar lipsit complet de Ego, lipsit de Anticrist, dar dacă în vreun moment acea fiinţă inefabilă, cufundată în fericirea nesfârşită din Ain, în locul cel mai ascuns al Absolutului, ar avea o dorinţă cât de mică de a exista din nou, de a fi poate un Cosmocrator, sau ar avea nostalgia creaţiei, de exemplu, aceasta automat o catapultează imediat afară din Ain şi o face să cadă în lumea celor Trei Legi, adică, în lumea mecanicii cosmice, o retrimite în Spaţiul Abstract Absolut cu pericolul de a rămâne încă o dată înlănţuită în creaţie.

Aceasta ne poate surprinde, însă aşa este, aşa ne-o explică Gnoza. Dacă deja este dificil să intrăm în sânul Eternului Tată Cosmic Comun, este încă şi mai dificil să rămânem înăuntrul său.

Din acest motiv, Eternul Tată Cosmic Comun, pentru a le ajuta puţin pe Monadele Auto-realizate care aspiră să intre în Ain, a creat aşa numitele Planete Purgatoriu unde Indivizii Cristificaţi, uniţi deja inclusiv cu Ketherul, uniţi deja cu Adi-Buddha Incognoscibil particular, se purifică tocmai de toate acele dorinţe, nostalgii, amintiri, etc., etc., pentru ca în ziua în care intră în Ain să se poată odihni permanent în sânul Eternului Tată Cosmic Comun fără pericolul de a fi expulzaţi.

Î: *Unii Maeştri, afirmă doctrina gnostică, aspiră acum la un singur lucru: să se îndepărteze de acel Drum al Cosmocratorilor şi să urmeze Drumul spre Absolut. Aceasta înseamnă că atunci când vor completa ultimele trei munci corespunzătoare celui de-al Treilea Munte, vor înceta să fie Cosmocratori pentru a se pierde în fericirea fără margini a Sacrului Soare Absolut?*

R: Ceea ce explică Gnoza este că Ei doresc să meargă în ceea ce este incognoscibil, la Seitatea supremă din Spaţiul Abstract Absolut; Ei năzuiesc integrarea cu Ain-ul, cu Seitatea Incognoscibilă. În ziua în care vor termina parcursul descris in „Cei Trei Munţi”, vor încerca să elimine Benzile Teleooginoore care sunt cele ce cauzează întotdeauna căderea Zeilor.

Evident, în ziua în care vor dori să intre în Ain, vor înceta să mai fie Cosmocratori, pentru că se vor fi transformat in indivizi al Ain-ului, indivizi al Eternului Tată Cosmic Comun.

Î: *Şi o ultimă întrebare relaţionată tot cu Kabala: de ce în tradiţia egipteană, Trimurti este diferită faţă de tradiţia ebraică? În prima se menţionează, în această ordine, Osiris (Tatăl), Isis (Mama) şi Horus (Fiul), şi în schimb în cea de-a doua, ordinea se schimbă: mai întâi este Kether (Tatăl), apoi Hokmah (Fiul) şi în cele din urmă Binah (Duhul Sfânt).*

R: Trebuie să ştim că există în realitate două Trimurti, şi cum bine spune Gnoza, transformarea unei Trimurti în cealaltă nu este uşor de înţeles în mod intelectual; trebuie să folosim puţină intuiţie în toate acestea. Înainte de toate trebuie să înţelegem că în Tatăl se găseşte Fiul şi se găseşte de asemenea Duhul Sfânt; sunt trei forţe reunite în una singură. Acesta este misterul Sfintei Treimi: unul şi în acelaşi timp trei. De aceea spunea Iisus: „Cel ce l-a văzut pe Fiu, l-a văzut pe Tatăl”.

În funcţie de tradiţia pe care noi o studiem, ni se arată un aspect sau altul al acestei Trinităţi. În Egipt, tradiţia s-a adaptat înţelegerii logice a umanităţii pentru a exprima că Fiul este întotdeauna rodul Tatălui şi al Mamei, în interior şi în exterior, de aceea şi Iisus se naşte din Maria şi Iosif. În schimb, în Kabala ebraică ceea ce s-a dorit să se indice este că mai întâi se încarnează Duhul Sfânt, al Treilea Logos (finalul Primului Munte), apoi se încarnează Fiul, al Doilea Logos (finalul celui de-al Doilea Munte) şi în cele din urmă Tatăl, Primul Logos (finalul celui de-al Treilea Munte), şi de aceea s-a dat această ordine.

Însă repetăm că cele Trei Forţe sunt una singură; dacă concepem astfel Logosul, înţelegem perfect acest mister.